



รายงานสิทธิมนุษยชน ปี 2567

SOLID
& Sustainable
GROWTH

รากฐานที่แข็งแกร่ง สู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

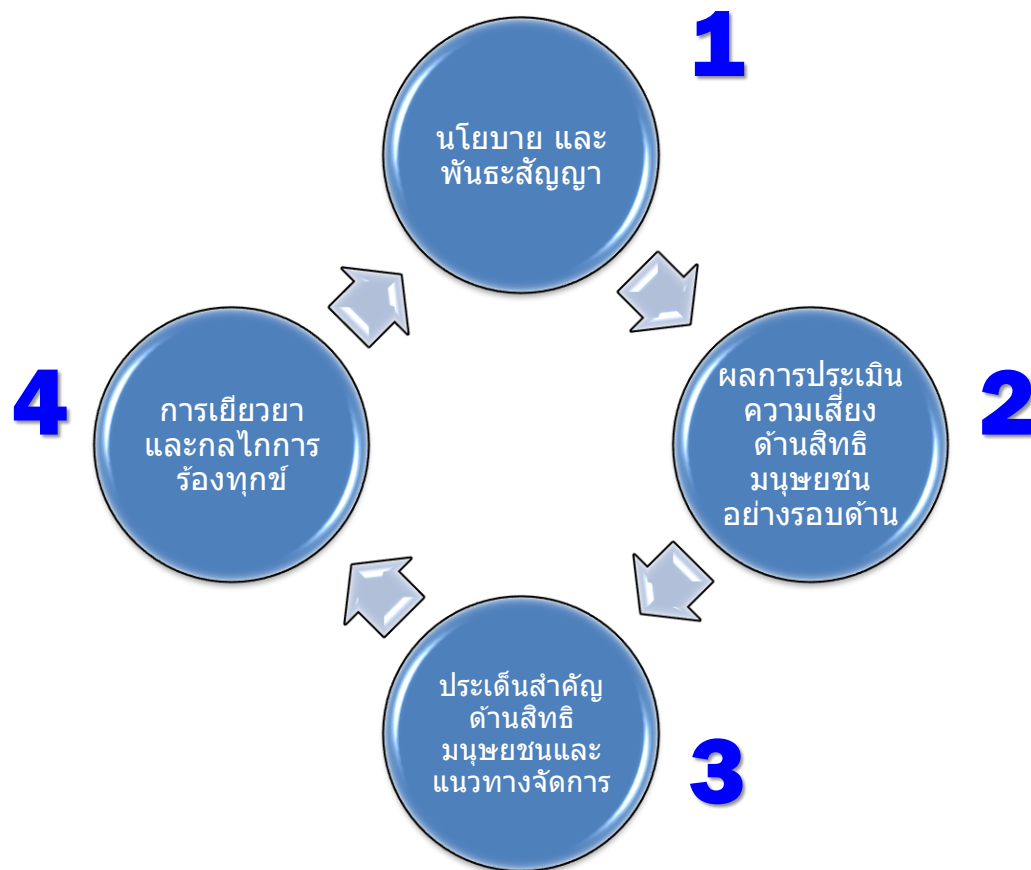
บมจ. **ทุนธนชาต** (TCAP)



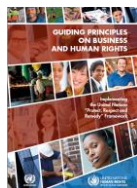
กระบวนการประเมินความเสี่ยง ด้านสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน ปี 2567

- 1 นโยบายและพันธะสัญญา
- 2 ผลการประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน
- 3 ประเด็นสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนและแนวทางจัดการ
- 4 การเยียวยาและกลไกการร้องทุกข์

บริษัทดำเนินการประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน ในทุก ๆ 3 ปี ครอบคลุมทุกหน่วยงานของบริษัท บริษัทในเครือ และตลอดห่วงโซ่อุปทาน ไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งภายในบริษัท ได้แก่ พนักงาน ผู้บริหาร กรรมการ และภายนอกบริษัท ได้แก่ คู่ค้าและชุมชน นอกจากนี้ยังรวมถึงกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ชนพื้นเมือง หรือแรงงานต่างด้าว เป็นต้น



บริษัทพัฒนากระบวนการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้านตามหลักการที่แน่วว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (United Nations Guiding Principles on Business and Human Rights: [UNGP](#))



1. นโยบายและพันธะสัญญา

ตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี บริษัทมีพันธะสัญญาในการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน ด้วยความตระหนักถึงการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนที่มีต่อพนักงาน ลูกค้า คู่ค้า และชุมชน บริษัทได้จัดทำนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนตามหลักกฎหมายและหลักสากล ได้แก่ หลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UNGP) เป็นต้น

นโยบายนี้ให้ถือปฏิบัติทุกหน่วยงานในองค์กร ครอบคลุมทั้งคณะกรรมการ ผู้บริหาร และบริษัทในกลุ่มธนาชาติ รวมถึงพนักงาน ลูกค้า คู่ค้า และพันธมิตรทางธุรกิจ ทุกคนมีหน้าที่เคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่ควบคุมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในระดับชาติและระดับสากล บริษัทคาดหวังว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะปฏิบัติตามหลักการสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับหลักการของตนเองดังที่กล่าวไว้

เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามนโยบายสิทธิมนุษยชน บริษัทได้จัดให้มีการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักรู้เกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนให้กับพนักงานเป็นประจำ เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชน ขณะเดียวกัน กำหนดให้ประเด็นดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในแนวทางการบริหารจัดการที่ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

2. ผลการประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน

ขอบเขตดำเนินการ

บริษัทเลือกประเด็นความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนมากที่สุดจากความเสี่ยงที่ระบุไว้ตามภูมิศาสตร์ในการปฏิบัติงาน โดยประเด็นที่คาดว่าจะเกิดนั้น ครอบคลุมถึงสภาพแวดล้อมในการทำงาน การค้ามนุษย์ แรงงานบังคับ แรงงานเด็ก เสรีภาพในการรวมกลุ่ม สิทธิในการต่อรอง การเลือกปฏิบัติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมและสิทธิชุมชน ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน และความเป็นส่วนตัว เป็นต้น

การดำเนินการ

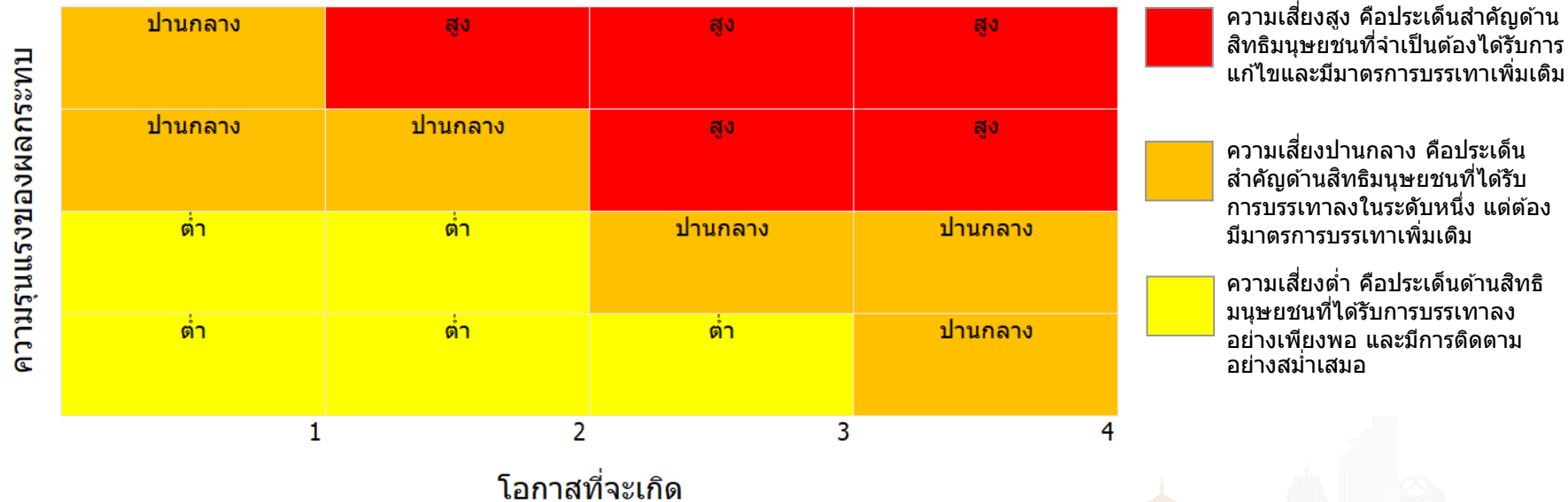
บริษัทศึกษาความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นและเกิดขึ้นจริงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางธุรกิจ โดยอิงจากปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนที่ระบุจากกิจกรรมในขอบเขตดำเนินการ

การจัดลำดับความสำคัญ

กำหนดระดับความรุนแรงและโอกาสการเกิด โดยใช้แผนการประเมินแบบ 4 x 4 (รายละเอียดหน้าถัดไป)

2. ผลการประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน (ต่อ)

เมทริกซ์เพื่อประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน



หมายเหตุ:-

- การประเมินระดับความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนโดยใช้ตารางเมทริกซ์ด้านบน เพื่อเลือกประเด็นความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนโดยพิจารณาจากโอกาสการเกิดและความรุนแรงจากผลกระทบ
- ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนในระดับความเสี่ยงสูง และความเสี่ยงปานกลาง ถือเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข

2. ผลการประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน (ต่อ)

เกณฑ์การประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน : ความรุนแรง

ระดับความรุนแรง	ขนาด (ความรุนแรงของผลกระทบ)	ขอบเขต (จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ)	การไม่สามารถเยียวยาได้ (ยากที่จะฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบให้ กลับไปใช้ชีวิตได้ปกติเหมือนก่อนได้รับ ผลกระทบ)
สูงมาก (4)	ผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพและความ ปลอดภัย เช่น พิกัด หรือ เสียชีวิต	กระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม	ไม่สามารถฟื้นฟูได้หรือต้องใช้เวลา มากกว่า 5 ปี (>5 ปี) จึงจะฟื้นฟูผลกระทบได้
สูง (3)	ผลกระทบปานกลางต่อสุขภาพและความ ปลอดภัย เช่น เกิดการบาดเจ็บสาหัสต้องได้รับ การพักฟื้น (เวลาที่เสียไปในภาวะบาดเจ็บ)	กระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย	ใช้เวลา 3 – 5 ปี ในการฟื้นฟูผลกระทบ
ปานกลาง (2)	ผลกระทบเล็กน้อยต่อสุขภาพและความ ปลอดภัย เช่น บาดเจ็บหรือเจ็บป่วยเล็กน้อย (ไม่เสียเวลา)	กระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียบางกลุ่ม โดยเฉพาะ	ใช้เวลา 1 - 3 ปี ในการฟื้นฟูผลกระทบ
ต่ำ (1)	ไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งต่อสุขภาพและความ ปลอดภัย เช่น ได้รับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	ไม่มีผลกระทบเชิงลบต่อผู้มีส่วนได้เสีย	ไม่ต้องแก้ไขหรือใช้เวลาน้อยกว่า 1 ปีจึงจะ ฟื้นฟูผลกระทบได้

หมายเหตุ:-

ระดับความรุนแรงจะถูกกำหนดขึ้นตามขนาด ขอบเขต และความสามารถเยียวยาได้ ของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่อาจได้รับผลกระทบ อนึ่ง ระดับความรุนแรงดังกล่าวจะ
สัมพันธ์กับผลกระทบความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนตามหลักการข้อที่ 14 ของ UNGP

เกณฑ์การประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน : โอกาสการเกิด

ระดับโอกาสการเกิด	ความหมาย
สูง (4)	ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
ปานกลาง (3)	ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าวเคยเกิดขึ้นในอดีตและเกิดขึ้นบ่อยครั้งมากในปัจจุบัน
ต่ำ (2)	ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าวเคยเกิดขึ้นในอดีตและเกิดขึ้นเป็นบางครั้งในปัจจุบัน ขึ้นอยู่กับการดำเนินการของหน่วยธุรกิจ
แทบไม่เคยเกิด (1)	ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าวไม่เคยเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจของบริษัท แต่เกิดขึ้นในภาคอุตสาหกรรมเดียวกัน

หมายเหตุ:-

“โอกาสการเกิด” พิจารณาจากสภาพแวดล้อมและบริบทการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม โอกาสการเกิดจะมากขึ้นในสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีความเสี่ยงสูง (หลักการข้อที่ 19 ของ UNGP)

2. ผลการประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน (ต่อ)

ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและตลอดห่วงโซ่คุณค่าของบริษัทมี 13 ประเด็น ดังนี้

ลูกค้า

- 1 ข้อมูลรั่วไหลและมีการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด
- 2 การเลือกปฏิบัติในการให้สินเชื่อ (ปรับปรุงโครงสร้างหนี้)
- 3 ผลกระทบจากโรคระบาด โควิด-19

พนักงาน

- 4 การเลือกปฏิบัติในกระบวนการจ้างงาน
- 5 ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลพนักงาน
- 6 การสื่อสารเรื่องโรคติดต่อที่มีผลต่อสุขภาพและความปลอดภัย
- 7 สุขภาวะและความปลอดภัยในช่วงโควิด-19 ระบาด
- 8 เสรีภาพในการรวมตัว การรวมกลุ่ม และการเจรจาต่อรอง

คู่ค้า

- 9 การเลือกปฏิบัติที่อาจเกิดขึ้น
- 10 การรั่วไหลและการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลคู่ค้า
- 11 สภาพการทำงาน : สุขภาพและความปลอดภัย
- 12 รูปแบบการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมาย
- 13 สิทธิแรงงาน รวมถึงการค้าทาสสมัยใหม่

3 ประเด็นสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนและแนวทางการจัดการ

บริษัท เลือกประเด็นความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน 2 ประเด็น ดังนี้

ความรุนแรงของผลกระทบ	ปานกลาง	สูง	สูง	สูง
	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง	สูง
	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง
	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง
	1	2	3	4
	โอกาสที่จะเกิด			

- ข้อมูลรั่วไหลและมีการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด (ด้านลูกค้า)
- ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลพนักงาน (ด้านพนักงาน)



3 ประเด็นสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนและแนวทางการจัดการ (ต่อ)

ลูกค้า

ข้อมูลรั่วไหลและมีการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด

ความเสี่ยง

- นำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด
- ข้อมูลรั่วไหล



มาตรการบรรเทา

- จัดทำนโยบายการรักษาความปลอดภัยข้อมูล
- กำหนดแผนกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยไซเบอร์
- กำหนดรหัสการเข้า/ออก ระบบงาน
- การป้องกันการใช้งาน USB ของไฟล์ที่เข้ารหัส
- ปรับปรุงเครื่องมือป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลที่มีอยู่ซึ่งใช้ในการตรวจจับการถ่ายโอนข้อมูลไปยังปลายทางภายนอก

3 ประเด็นสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนและแนวทางการจัดการ (ต่อ)

พนักงาน

ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลพนักงาน

ความเสี่ยง

- เป็นประเด็นที่สำคัญ หากมีการเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน ที่เป็นข้อมูลละเอียดอ่อน
- ข้อมูลรั่วไหล

มาตรการบรรเทา

- จัดทำนโยบายการรักษาความปลอดภัยข้อมูล
- กำหนดแผนกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยไซเบอร์
- กำหนดรหัสการเข้า/ออก ระบบงาน
- การป้องกันการใช้งาน USB ของไฟล์ที่เข้ารหัส
- ปรับปรุงเครื่องมือป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลที่มีอยู่ซึ่งใช้ในการตรวจจับการถ่ายโอนข้อมูลไปยังปลายทางภายนอก
- จัดอบรมให้พนักงาน

บริษัทจัดให้มีช่องทางการร้องเรียนและแจ้งเบาะแส สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทุกประเด็นที่รับแจ้งจะได้รับการประเมิน บันทึก และจัดการผ่านกระบวนการภายในที่มีการรักษาความลับอย่างเคร่งครัด

ผลลัพธ์ที่ได้ จะดำเนินไปตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อแก้ไขการละเมิดและกำหนดมาตรการทางวินัยที่เหมาะสมกับบุคคลที่กระทำผิด นอกจากนี้ บริษัทมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับการคุ้มครองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการยื่นข้อร้องเรียนหรือการแจ้งเบาะแส

ช่องทางการร้องเรียน :-

- ประธานกรรมการคณะกรรมการบริษัท
- ประธานกรรมการคณะกรรมการตรวจสอบ
- กรรมการผู้จัดการ
- ผู้บริหารสายงาน/หน่วยงาน
- เว็บไซต์บริษัท <https://www.thanachart.co.th>

รายละเอียดการแจ้งเบาะแสและช่องทางการสื่อสาร สามารถดูได้ในรายงานประจำปี 2567 หน้า 97 – 98 (ช่องทางเดียวกับการร้องเรียนหรือแจ้งเบาะแส)

4 การเยียวยาและกลไกการร้องทุกข์ (ต่อ)

“ทั้งนี้ จากการดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นการติดตามและเฝ้าระวังประเด็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในปี 2567 บริษัทไม่พบกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ข้อกังวลหรือมีข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ดังนั้น จึงไม่มีการดำเนินการแก้ไขในรูปแบบใด ๆ (เช่น การขอโทษอย่างเป็นทางการต่อสาธารณะ การชดเชยทางการเงินหรือไม่ใช่ทางการเงิน การโน้มน้าวบุคคลที่สามที่เกี่ยวข้องให้เยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ)”

